

Jesurun, Jesurun,
Jesurun, Jesurun!

Älä pelkää nyt, kun jälleen tartutaan
vihan miekkaan hurmettasi janoovaan.

Älä pelkää, vaikka pitkin Eurooppaa,
vihanliekit vailla syytä loimuaa.

Sillä Hän, joka on kanssasi,
on suurempi,
Jesurun.

Jesurun, Jesurun,
Jesurun, Jesurun!

Miksi vihaa kantaa, huutaa tuhoa
kansa, jolle annoit hyvää satoa

sinä ikivanha jalo viikuna,
johon oksastettiin koko maailma.

Mutta Hän ihoonsa kaiversi
jo nimesi,
Jesurun.

Jesurun, Jesurun,
Jesurun, Jesurun!

Kuninkaasi kärsinyt myös tämän on.

Silloin maasi itselleen toi tappion,
mutta tänään syliään Hän tarjoaa,
sodan liekit sinua kun hamuaa.

Sillä Hän muistaahan lupauksen
– sen muinaisen –,
Jesurun.